ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 67
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ-ΠΩΛΗΤΗΡΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΗ 11
ΤΗΛΕΦ. ΓΡΑΜΜΑΙ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 53066
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ 53067-ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 53054
ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ 53551-ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ 53458

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ ΔΥΟ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 750
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΟΛΑΡΙΑ 12
ΑΙ ΕΠΑΜΗΝΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΙΜΗΝΟΙ ΑΝΑΔΟΣΟΙ
ΑΓΓΕΛΙΑΙ - ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΕΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΡΙΘ. 6736 — ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΣ

ΟΙ ΛΑΖΑΡΟΝΟΙ

Είμεθα πουλημένοι εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ φθηνά, ἀντὶ χιλίων λιρῶν. Αὐτὰ μᾶς εἶπε πρωΐθες εἰς ψλώσσαν ἑλληνικὴν κάποιος ξένος καὶ κυντὰ εἰς αὐτὰ εἶπε καὶ ἄλλα: Πῶς ἐσυρθήμεν ἀπὸ τὸν Μεταξᾶν εἰς τὸν πόλεμον. πῶς ἀπὸ καιροῦ μᾶς ἐκαθόρνων οἱ Ἄγγλοι, πῶς ἐπὶ τέλους θὲ' ὅ,τι ἔγινε ἔχομεν τὴν εὐθύνην ἡμεῖς καὶ ὄχι οἱ Ἰταλοί. Λοιπόν, ἔστω καὶ ἔτσι: Εἴμεθα πουλημένοι. Ἄλλ' ἀφοῦ εἴμεθα πουλημένοι, ἀφοῦ ἢ οὕτως ἢ ἄλλως θὰ ἐπουλειμούσαμεν κάποτε, ὡς πουλημένοι, διατί ἐκρύψαμεν τὰ θρακόμματα τῶν τορπιλλῶν τῆς Ἑλλάδος ἡμέραν ὅτι τὴν ἐβύθισαν Ἰταλοί, καὶ τὴν ἐπομένην εἴχομεν τὰ πετσόρια τοῦ ἀγκλήματός των εἰς χεῖρας μας. Διατί δὲν τὰ ἐπετάξαμεν εἰς τὰ μοῦτρα τοῦ κ. Ἑκράτσι, ἀλλὰ τὰ ἐβάλαμεν εἰς τὴν τσέπην μας καὶ τὸν ἐβέχθημεν καὶ τὸν ἠκούσαμεν καὶ διετάξαμεν ὅλους τοὺς "Ἕλληνας ν' ἀγνοήσουν τὸ γεγονός... Λόγια καὶ ψεύδη καὶ κακοήθεια εἶναι εὔκολα νὰ ἐκπέμπωνται ἀπὸ διαφόρους πυμπιὺς εἰδεδιάφορα μήκη. Εἰς τοὺς αἰθέρας δὲν ὑπάρχει λογοκρισία καὶ κανεὶς δὲν τὰ σταματᾷ. Ἀλλὰ τὰ πράγματα εἶναι πράγματα, αἱ τορπίλλαι τορπίλλαι καὶ τὸ ὅτι ἡ Ἑλλὰς, μὲ αἱματωμένην ψυχὴν καὶ σφιγμένους πυγμὴ τοὺς γρόνθους, ἐκράτησε τὰς ἀποδείξεις τῆς Ἰταλικῆς ἀτιμίας, χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ, χωρὶς νὰ μιλήσῃ, ἀποδεικνύει περιτράνως, παγκοίνως, ὅτι μέχρι τῆς ἀπέλπιδος, τῆς τελευταίας στιγμῆς, ἠθέλησε — διότι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ θέλῃ. Διότι ἦτο ἐλευθέρα νὰ θέλῃ. Διότι ἦτο ἐλεύθερα καὶ ἀνεξάρτητος — ν' ἀποφύγῃ τὸν πόλεμον. Δὲν τὸν ἀπέφυγε. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ἄλλο. Ὅταν ὁ Ἰταλὸς δὲν τὸν ἀκήρυξε κὼν. Ὅταν ὁ Ἰταλὸς δὲν τῆς ἔδωσε κὼν τὴν ἐλαχίστην τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς μεταξὺ πολέμου ἢ μή. Ἀλλ' ὅταν ὁ Ἰταλὸς πρωΐ, ὡσὰν νὰ ἔμπαινε εἰς τὸ ἴδιόκτητόν του ἀμπελοχώραφα, ἐπεχείρησε νὰ θεαθῇ τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος. Ὅταν ἠθέλησε νὰ μᾶς ὑποδουλώσῃ ὁ Ἰταλὸς. Τότε δὲν ἐκηρύξαμεν τὸν πόλεμον, τότε δὲν ἐκαλέσαμεν Ὑπουργικὰ Συμβούλια καὶ δὲν διεκρύξαμεν σχέσεις καὶ δὲν ἀνοίξαμεν τὰ βιβλία διὰ νὰ μάθωμεν τί ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπιβάλλει τὸ Διεθνὲς Δίκαιον. Ἀλλ' ἐπήραμεν τὰ ὅπλα του ὁ Στρατὸς, οἱ ἀεροπόροι μας τὰ πτερά, οἱ χωρικοί του κασμάδες καὶ ἐπέσθημεν εἰς τοὺς ἀνέμους. Ἐπένω εἰς τὰ βοῦνά. Ὑπερασπισταὶ τοῦ χώματος αὐτοῦ. τὸ ὁποῖον ὅπου καὶ ἂν σκαφῇ. ὅπου καὶ ἂν ἀνοίξῃ θ' ἀποδώσῃ κόκκαλα καὶ αἷμα ἑλληνικόν. Πόλεμος μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐκηρύχθη. Διότι ὁ πόλεμος δὲν κηρύσσεται εἰς τὰς τρεῖς τὸ πρωΐ. Ὁ πόλεμος μεταξὺ τιμίων λαῶν εἶναι μονομαχία. Ἀτέλλονται μάρτυρας. συντάσσονται πρωτόκολλα καὶ μετὰ τοῦτο οἱ ἀντίπαλοι μονομαχοῦν. τίμια, καθαρά. εἰς τὸ φῶς. Ἐδῶ, ποῦ τὸ φῶς; Ποῦ ἡ μονομαχία; Ποῦ ὁ πόλεμος, ποῦ ἡ κήρυξίς του;... Νύκτα, μὲ τὸ Στιλέττον, ἐμπρὸς εἰς ἕνα Ἄνθρωπον. μόνον. ὁ ὁποῖος ἤμπορεῖ νὰ ἦτο καὶ ἄρρωστος, ὁ ὁποῖος πιθανὸν νὰ μὴ εἶχε ξυπνήσῃ. παρευρισκόμη ὁ Ἰταλός. ἐλπίζων ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἔχῃ τὸ σθένος νὰ τὸν πατάξῃ μὲ τὰς κλωστιές, καὶ τοῦ ἐζήτησε τὴν Ἑλλάδα. **ΔΟΛΟΦΩΝΙΑ.** Δολοφονία ἀπὸ τὸ παράθυρον, ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ἐναντίον ἀόπλου, μὲ τὸ στιλέττον. Ἐὰν ἐπετύγχανε, οὔτε ἡμεῖς θὰ ἐγράφομεν ὅτι εἶναι δολοφονία, οὔτε ἡ Ἱστορία θὰ ἀνησύχει πολύ. Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐγίνετο ρωμαϊκὴ ἐπαρχία καὶ τὸ πῶς καὶ διατί καὶ πόσαν ὥραν, αὐτὸ θ' ἀπετέλει πτωχὴν λεπτομέρειαν. **ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΠΕΤΥΧΕ.** Κάποιο χέρι εἰς τὸ ὁποῖον ἔδωσαν ἐκείνην τὴν ὥραν χαλύβδινα νεῦρα ἡ ὑβρισμένη Παναγία τῆς Τήνου ἐκράτησε τὸν δολοφόνον μακρυά. ἐκάλεσε γενικὸν συναγερμὸν τῆς Ἑλλάδος. ἐξύπνησε μέσα εἰς τὰ στήθη μας φλογερὸν ἀκάθεκτον. παράφορον τὸν ἔρωτα τῆς Πατρίδος καὶ ἔστησεν εἰς τὰ σύνορα της καὶ εἰς τὰς στράτας της ἕνα Στρατόν. **Ο ΟΠΟΙΟΣ ΝΙΚΗΣΗ "Η ΝΑ ΝΙΚΗΣΗ "Η Ν' ΑΠΟΘΑΝΗ.**

Πουλημένοι λοιπόν;... Ἀλλὰ πουλημένοι δὲν εἶναι τέτοιοι Λαοί. πουλημένοι εἶναι οἱ Ἀζαρόνοι. οἱ ὁποῖοι. ὅταν ἔφτασε νὰ μᾶς ὑποδουλώσῃ ὁ Ἰταλός. Τότε δὲν ἐκηρύξαμεν τὸν πόλεμον. τότε δὲν ἐκαλέσαμεν Ὑπουργικὰ Συμβούλια καὶ δὲν διεκρύξαμεν σχέσεις καὶ δὲν ἠνοίξαμεν τὰ βιβλία διὰ νὰ μάθωμεν τί ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπιβάλλει τὸ Διεθνὲς Δίκαιον. Ἀλλ' ἐπήραμεν τὰ ὅπλα του ὁ Στρατὸς, οἱ ἀεροπόροι μας τὰ πτερά, οἱ χωρικοί του κασμάδες καὶ ἐπέσθημεν εἰς τοὺς ἀνέμους. ἐπένω εἰς τὰ βοῦνά. ὑπερασπισταὶ τοῦ χώματος αὐτοῦ. τὸ ὁποῖον ὅπου καὶ ἂν σκαφῇ. ὅπου καὶ ἂν ἀνοίξῃ θ' ἀποδώσῃ κόκκαλα καὶ αἷμα ἑλληνικόν. Πόλεμος μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐκηρύχθη. Διότι ὁ πόλεμος δὲν κηρύσσεται εἰς τὰς τρεῖς τὸ πρωΐ. Ὁ πόλεμος μεταξὺ τιμίων λαῶν εἶναι μονομαχία. Ἀτέλλονται μάρτυρας. συντάσσονται πρωτόκολλα καὶ μετὰ τοῦτο οἱ ἀντίπαλοι μονομαχοῦν. τίμια, καθαρά. εἰς τὸ φῶς. Ἐδῶ, ποῦ τὸ φῶς; Ποῦ ἡ μονομαχία; Ποῦ ὁ πόλεμος, ποῦ ἡ κήρυξίς του;... Νύκτα, μὲ τὸ Στιλέττον, ἐμπρὸς εἰς ἕνα Ἄνθρωπον. μόνον. ὁ ὁποῖος ἤμπορεῖ νὰ ἦτο καὶ ἄρρωστος, ὁ ὁποῖος πιθανὸν νὰ μὴ εἶχε ξυπνήσῃ. παρευρισκόμη ὁ Ἰταλός. ἐλπίζων ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἔχῃ τὸ σθένος νὰ τὸν πατάξῃ μὲ τὰς κλωστιές, καὶ τοῦ ἐζήτησε τὴν Ἑλλάδα. **ΔΟΛΟΦΩΝΙΑ. Δολοφονία ἀπὸ τὸ παράθυρον, ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ἐναντίον ἀόπλου, μὲ τὸ στιλέττον. Ἐὰν ἐπετύγχανε, οὔτε ἡμεῖς θὰ ἐγράφομεν ὅτι εἶναι δολοφονία, οὔτε ἡ Ἱστορία θὰ ἀνησύχει πολύ. Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐγίνετο ρωμαϊκὴ ἐπαρχία καὶ τὸ πῶς καὶ διατί καὶ πόσαν ὥραν, αὐτὸ θ' ἀπετέλει πτωχὴν λεπτομέρειαν. **ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΠΕΤΥΧΕ.** Κάποιο χέρι εἰς τὸ ὁποῖον ἔδωσαν ἐκείνην τὴν ὥραν χαλύβδινα νεῦρα ἡ ὑβρισμένη Παναγία τῆς Τήνου ἐκράτησε τὸν δολοφόνον μακρυά. ἐκάλεσε γενικὸν συναγερμὸν τῆς Ἑλλάδος. ἐξύπνησε μέσα εἰς τὰ στήθη μας φλογερὸν. ἀκάθεκτον. παράφορον τὸν ἔρωτα τῆς Πατρίδος καὶ ἔστησεν εἰς τὰ σύνορα της καὶ εἰς τὰς στράτας της ἕνα Στρατόν. **Ο ΟΠΟΙΟΣ ΝΙΚΗΣΗ "Η ΝΑ ΝΙΚΗΣΗ "Η Ν' ΑΠΟΘΑΝΗ.**

Γ. Α. Β.

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΦΟΡΤΟΥΝΑΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

Ὁ πόλεμος αὐτὸς ἀνύψωσε τὴν Ἑλλάδα, χαστάκωσε ὅμως ἀνθρώπους πολλὲς κυρίες. Καταρτίσαν ἕνα εἶδος μητρώου θηλέων κι' ἔκαμε τὶς φοβερότερες, τὶς πιὸ θανασιμες ἀποκαλύψεις. Ἕνας κύριος, εὐτύχησε καλοκαιρίας, μοῦλεγε πρωΐθες:

— Δὲν ξέρω τι εἶναι ἀκριβῶς γιὰ μᾶς, τοὺς ἄνθρες, οἱ συνεγερμοὶ, πρὸ παντὸς αὐτοὶ τῶν δέκα μ' ἔντεκα τὸ πρωΐ, ὅπως τοὺς εἶχε κανονίσῃ τὸ Ἰταλικὸ ρεπερτόριο: Ἕνας κόπος νὰ κατεβοῦμε λίγες σκάλες, ποὺ πολλοὶ μάλιστα δὲν ὑποβάλλονται διόλου. Ἀλλὰ γιὰ μερικὲς κυρίες, ποὺ συντηροῦνται μὲ τὴν τέχνη τῆς αὐτοσυντηρήσεως, διὰ μέσου τῶν... αἰώνων — παρὰ λίγο νὰ γράφω τῶν δεκατηριῶν, ἔστω, εἶναι ἀληθινὴ καταστροφή. Σ' αὐτὴ τὴν πολυκατοικία, ποὺ κάθομαι στὸ ἰσόγειο, δὲν εἶχα γνωριση παρὰ κουκλάκια: Τὴν κλασικὴ ὥρα τοῦ περιπάτου πρὸς τὰ κοσμικὰ ζαχαροπλαστεῖα, ἔβλεπα νὰ κατηφορίζουν πρὸς τὸ θυρωρεῖο ἀγγελάκια, νεαρὲς ὑπάρξεις, μ' ὄψιγα κτένισμα, μὲ λευκορραδίνια προσωπάκια, καλοβαλμένα, συγυριασμένα στὴν εἶνα καὶ μὲ τὸ τακουνάκι, τίκ, τίκ, τίκ στὰ σκαλάκια — μιὰ ἀλάνθαστη ἄνθησις, μιὰ ἀνοιξις ἡλιοφώτισμένη. Κι' ἔξαφνα, φίλε μου, ἀντήχησαν οἱ πρῶτες σειρῆνες. Τί ἦταν τὸ ἀπίστευτο αὐτὸ παγάνα ποὺ μαρασμοῦ καὶ τῆς ἀσχημίας, ποὺ ἄρχισε νὰ κατασπονίζεται στὸ καταφύγιο; Τί πρόσωπα ξεβαμμένα, κιτρινισμένα, σταφιδιασμένα· τί μάτια κομμένα· τί χεῖλη πεθαμένα· τί μαλλιὰ ἐπαναπατημένα· τί δόντια, ποὺ ἐλησμόνησαν νὰ μποῦν στὴ θέσι τους· τί πρωϊνὴ κουρελαρία· τί χάλια!... Αὐτή, λοιπόν, εἶναι ἡ φαντασμαγορία, ποὺ πίσω της τρέχουμε σὰν δαιμονισμένοι καὶ εἴμαστε ἕτοιμοι νὰ κάνουμε τὶς μεγαλύτερες τρέλλες τοῦ κάσμου; Εἶναι τέτοια ἡ καταβαράθρωσις, ὥστε δὲν τολμῶ νὰ χαιρετήσω καμμιά. Βλέπω διάφορα μειδιάματα οἰκειότητος ἀπέναντί μου. Ἀλλὰ ποιά εἶν' αὐτὴ καὶ ποιὰ εἶναι ἡ ἄλλη; Ἀδύνατον νὰ τὶς γνωρίσω, ἂν δὲν μοῦ μιλήσουν πρῶτες!

Εὐτυχεῖς, λοιπόν, ὅσες βρίσκονται στὸ δρόμο, πουθαρισμένες, βαμμένες, καλοντυμισμένες, καλοβαλμένες, μυρωμένες. Δὲν ἀπογοητεύουν κανένα· καὶ μποροῦν νὰ τραβοῦν τὸ φλερτάκι τους ἂν τύχει. Ἀλλὰ τί θὰ γίνῃ γιὰ τὶς ἄλλες; Νὰ τηλεγραφήσουμε στὸ ὑπουργεῖο Ἀεροπορίας τῶν φραγκέλων νὰ διατάξουν τοὺς πιλότους νὰ μᾶς βομβαρδίζουν σὲ ὥρες ποὺ εἶναι οἱ κυρίες ἔταιμες; Ὑπομονήσατε αὐτὸ εἶναι πολὺ σοβαρὸ πρόβλημα! Μποροῦν νὰ σκοτώνουν τὰ γαϊδούρια τῆς λαϊκῆς ἀγορᾶς τοῦ Πειραιῶς· νὰ ἐξολοθρεύουν τὰ ψάρια νὰ γκρεμίζουν τοὺς ἀχυρῶνες τῶν χωριῶν· ν' ἀκρωτηριάζουν τὶς κακόμοιρες τὶς γρηοῦλες καὶ τ' ἀθῶα βρέφη· ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐπιτρέπουμε μὲ κανένα τρόπο νὰ γερνοῦν καὶ ν' ἀσχημίζουν τὸ γυναικεῖο μας πληθυσμό

Ἀλλὰ δὲ μπορεῖτε νὰ φαντάζεσθε πόσο καλοζοῦμε τοὺς ἐχθροὺς μας· καὶ μάλιστα τέτοιους ἐχθροὺς! Τὸ πρόβλημα θὰ ἐλύετο, ἂν ἐκάναμε αἰ κάθε καταφύγιο κι' ἀπὸ ἕνα καλλιτήριο, μὲ κομμωτή, νιῖζ— ἂν πλὶ καὶ «permanent» μακιγιὰζ καὶ μανικιοῦρ, ὥστε μόλις οἱ κυρίες κατεβαίνουν νὰ τὰ χάλια τους νὰ τρυπώνουν ἐκεῖ. Πρέπει νὰ νικήσουμε. Καὶ, γιὰ νὰ γίνῃ αὐτό, οἱ κυρίες πρέπει νὰ εἶναι ὡραῖες. Αὐτὲς ἐμπνέουν τὰ μεγάλα αἰσθήματα καὶ τὶς τύχαι γιὲς πράξεις. Αὐτὲς συντηροῦν τὸν ἐνθουσιασμό. Χρωστοῦμε νὰ σώσουμε τὴν καλλονή τους ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμούς!

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Καὶ τότε ὁ Ἐρνέστος Μπεζέλιος φτάνησε, σὰν διαστρος Γαλλαίος:

—Ἐρχστε cottano, Signor Console! (Καλὼς ἐν τούτοις ἤρχετον, κύριε Πρόξενε!).

ΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

Αἱ ἐφημερίδες, ὡρα, εἶναι ἐπιχειρήσεις παθητικαί. Ἡ «Καθημερινὴ» ἔβασε εἰς τὸν ἑρανον δρχ. 50.000 καὶ τὰ αὐτοκινητάκι της.

ΕΝΑ ΣΑΣ' ΗΜΕΡΑΝ

Ἀμιτὸς Ἰταλικὸν. Εἰς Θερμοπύλες καὶ εἰς Γαλλος εὑρίσκοντο εἰς κοινὸν χαράκωμα. Ἀθῆνς ὁ Θερμοπύλες ἐρωτᾷ τὸν Γαλλον. —Τί μυρωδιὰ ἔχει τὸ σῖμα, κάρο μὶα; —Μὰ μυρίζει μὲ σαρμανιάκ, ἤτο ἡ ἀπάντησις τοῦ γαλατικοῦ πνεύματος. Καὶ ὁ ἑωσφορικὸς κατακέτσιος: —Θεέ μου, ἐλαβόμηρα!

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Ὁ Μαρκόνι ἀνεκάλυψε τὴν ραδιόλαν.

—Ναί. Καὶ οἱ Ἰταλοὶ τῆς προσέφεραν ἕνα... κ ο ύ.

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΤΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΩΝ ΤΗΣ ΑΥΛΩΝΟΣ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ

ΤΟ 12ΟΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἀπὸ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου ἐξεδόθη χθὲς τὴν νύκτα τὸ ὑπ' ἀρ. 12 Πολεμικὸν Ἀνακοινωθὲν τῆς 7ης Νοεμβρίου 1940:

«Ἐδῶ» ὅλον τοῦ μετώπου ἀπὸ τὸν Πυρροβολικό.

«Εἰς τὸ μέτωπον τῆς **Ἠπείρου** τοπικαὶ ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τῶν ἡμετέρων θέσεων ἀπεκρούσθησαν.

«Τὴν νύκτα τῆς 3ης πρὸς τὴν τρέχουσαν μηνὸς ἡμέτερον ἀπόσπασμα **Πεζικοῦ** καὶ **Μηχανικοῦ** κατέστρεψε διὰ τυλιμπρὰς ἐνεργείας τὰ 9 ἅρματα μάχης ἅτινα εἶχον ἀκινητοποιηθῆ ἐν τῇ **Νοεμβρίου** πρὸ τοῦ ἐν **Ἠπείρῳ** ἡμετέρου μετώπου λόγῳ τῆς ἐπιτυχοῦς βολῆς τοῦ ἡμετέρου **Πυροβολικοῦ** καὶ τῶν ἀντιαρματικῶν ὅπλων.

«**Ἡ** ἐχθρικὴ ἀεροπορία **ἐβομβάρδισε** κατὰ τὴν **ἀέρκραν** ὡς καὶ τινας ἐσωτερικούς. **Ὑπάρχουν** νεκροὶ πολῖται καὶ τραυματίαι. **Οὐδεμία** βλάβη ἐπῆλθεν εἰς στρατιωτικὰς **ἐγκαταστάσεις**.

«**Κατερρίφθη** ἐχθρικὸν **βομβαρδιστικὸν** ἀεροπλάνον εἰς τὸ μέτωπον ἐκ τῆς βολῆς τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ **Πυροβολικοῦ** μας».

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ)

Ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐξεδόθη ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις:

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν ἐχθρικὴ ἀεροπορία ἐβομβάρδισεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας χωρία τινά, κωμοπόλεις, ἐξοχικὰς περιοχὰς καὶ τοιμενικὰς ἐγκαταστάσεις. Ζημίαι καὶ θύματα ἐλάχιστα.

(ΕΚ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ)

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἰδ. ὑπ.).— Αἱ σημεριναὶ εἰδήσεις ἐκ τοῦ ἀλβανικοῦ μετώπου εἶναι ἰδιαιτέρως ἱκανοποιητικαὶ διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν κινήσεων. Αἱ μέχρι τοῦδε καταληφθεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων στρατηγικαὶ θέσεις κρατοῦνται καὶ ἐνισχύονται. Εἰς τὸ κεντρικὸν μέτωπον (τῆς Πίνδου) οἱ Ἰταλοὶ ἀπεκόπησαν. Αἱ συλλήψεις τῶν Ἰταλῶν αἰχμαλώτων ἔγιναν ὅταν ἀπομεμονωμέναι ἰταλικαὶ μονάδες ἐπεχείρησαν νὰ διαφύγουν τὴν παγίδα ἡ ὁποία διαρκῶς ἐστήνετο γύρω των. Οἱ ἐν λόγῳ αἰχμάλωτοι ἀνήρχοντο μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς εἰς 10 ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, 138 κατωτέρους καὶ 1166 ὁπλίτας. Ὁ ἐν Θεσ)νίκῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρώϋτερ, συνομιλήσας μὲ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, διεπίστωσεν ὅτι τὸ ἠθικὸν των εὑρίσκεται ἐν πλήρει καταπτώσει.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ

Ὁ ἐν Ἀθήναις διαμένων ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» διὰ τηλεγραφήματος ἀναφερομένου εἰς τὴν ἐφημερίδα του ἐκτενεστάτην τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρεται ὅτι δύνανται σήμερον ὁ καθεὶς νὰ εἰκάσῃ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τῆς Ἰταλικῆς εἰσβολῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Τὸ σχέδιον αὐτὸ ἐβασίζετο εἰς τὰς προσφιλεῖς εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἡμικυκλωτικὰς κινήσεις. Συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον τοῦτο, οἱ Ἰταλοὶ ἐνήργησαν ἐπίθεσιν ἐκ τριῶν σημείων. Ἐν πρώτοις ἐπεχείρησαν εἰσβολὴν εἰς τὸ ἑλῶδες ἔδαφος περὶ τὸν ποταμὸν Καλαμᾶν, ὅπου δυσκόλως ἐγκαθίστανται ὀχυραὶ θέσεις, μὲ σκοπὸν ὅπως ἐνεργοῦντες κυκλωτικὴν κίνησιν, φθάσουν ὀπισθεν τῶν ἑλληνικῶν γραμμῶν ἀντιστάσεως. Ἡ ἐκ τοῦ δευτέρου σημείου ἀπόπειρα εἰσβολῆς ἐστρέφετο προφανῶς κατὰ τῶν Ἰωαννίνων, διὰ τοῦ στενοῦ τῆς Κακαβιᾶς, ὁπόθεν θὰ ἠκολουθεῖτο κατευθυνσις πρὸς Ἄρταν, ὅπου θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ συνάντησις τῶν δύο ἰταλικῶν στρατιῶν, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ θὰ εἶχον κυκλωθῆ τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα. Τὸ τρίτον σημεῖον εἰσβολῆς εἶχε κατευθυνσιν πρὸς τὴν Φλώριναν, ἐκειθεν δὲ πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, διὰ μέσου τῶν ὀραχωδῶν στενῶν τῆς ὁδοῦ Φλωρίνης — Καζάνης, μὲ παράλληλον σκοπὸν τὴν ἐνέργειαν ἡμικυκλωτικῆς κινήσεως πρὸς ἀποκοπὴν τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων πρὸ τοῦ ὅρους Πίνδου, πρὸς δυσμάς. Τὸ στρατηγικὸν αὐτὸ σχέδιον τῶν Ἰταλῶν, συνεχίζει ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς», φαίνεται ὁριστικῶς ματαιωθέν, χάρις εἰς τὴν διξιότητα μεθ' ἧς κατευθύνει τὰς στρατηγικὰς ἐπιχειρήσεις ὁ Στρατηγὸς Μεταξᾶς καὶ εἰς τὸ ἐπιθετικὸν θάρρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Ἡ προέλασις τῶν Ἰταλῶν ἐσταμάτησεν εἰς τὸν Καλαμᾶν, ἡ σύμπυξις δὲ τῶν ἑλληνικῶν προφυλακῶν συνετελέσθη ἐντὸς τῶν δύο πρώτων ἡμερῶν τοῦ πολέμου ἐν πλήρει τάξει, ἀποκοπέντος οὕτω τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν ἐπίδειν του πρὸς τὰ Ἰωάννινα. Οἱ Ἰταλοί, ἐκλαβόντες τὴν ἑλληνικὴν σύμπτυξιν ὡς ὑποχώρησιν, προήλασαν διὰ μέσου τῶν πτυῶν καὶ ἔπεσαν εἰς παγίδα. Ἐκεῖ καὶ κρατοῦνται ἀκόμη τὰ προκεχωρημένα ἰταλικὰ τμήματα. Ἡ καταληψις ἐξ ἄλλου τῶν ὑψωμάτων Φαρείως τῆς ὁδοῦ Φλωρίνης — Καζάνης καὶ ἡ συνέχις πίεσις τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων, ἐματαίωσε τὰς ἐλπίδας τῶν Ἰταλῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν ἀνταποκριτήν, ἡ προέλασις τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἐντὸς τοῦ ἀλβανικοῦ ἐδάφους εἶχε μέγαν ἠθικὸν ἀντίκτυπον εἰς τὰ Βαλκάνια.

ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἰδ. ὑπ.).— Κατὰ πληροφορίας μεταδιδομένας ἐκ Ρώμης αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες καὶ οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν ξένων ἐφημερίδων ἀσχολοῦνται ἐκτενῶς μὲ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατηγείου, ἡ ὁποία ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἰταλικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τὸ ἀλβανικὸν μέτωπον. Ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» διὰ τὴν ἐφημερίδα του ἐκτενεστάτην τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρεται ὅτι δύνανται σήμερον ὁ καθεὶς νὰ εἰκάσῃ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τῆς Ἰταλικῆς εἰσβολῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Τὸ σχέδιον αὐτὸ ἐβασίζετο εἰς τὰς προσφιλεῖς εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἡμικυκλωτικὰς κινήσεις. Συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον τοῦτο, οἱ Ἰταλοὶ ἐνήργησαν ἐπίθεσιν ἐκ τριῶν σημείων. Ἐν πρώτοις ἐπεχείρησαν εἰσβολὴν εἰς τὸ ἑλῶδες ἔδαφος περὶ τὸν ποταμὸν Καλαμᾶν, ὅπου δυσκόλως ἐγκαθίστανται ὀχυραὶ θέσεις, μὲ σκοπὸν ὅπως ἐνεργοῦντες κυκλωτικὴν κίνησιν, φθάσουν ὀπισθεν τῶν ἑλληνικῶν γραμμῶν ἀντιστάσεως. Ἡ ἐκ τοῦ δευτέρου σημείου ἀπόπειρα εἰσβολῆς ἐστρέφετο προφανῶς κατὰ τῶν Ἰωαννίνων, διὰ τοῦ στενοῦ τῆς Κακαβιᾶς, ὁπόθεν θὰ ἠκολουθεῖτο κατευθυνσις πρὸς Ἄρταν, ὅπου θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ συνάντησις τῶν δύο ἰταλικῶν στρατιῶν, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ θὰ εἶχον κυκλωθῆ τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα. Τὸ τρίτον σημεῖον εἰσβολῆς εἶχε κατευθυνσιν πρὸς τὴν Φλώριναν, ἐκειθεν δὲ πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, διὰ μέσου τῶν ὀραχωδῶν στενῶν τῆς ὁδοῦ Φλωρίνης — Καζάνης, μὲ παράλληλον σκοπὸν τὴν ἐνέργειαν ἡμικυκλωτικῆς κινήσεως πρὸς ἀποκοπὴν τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων πρὸ τοῦ ὅρους Πίνδου, πρὸς δυσμάς. Τὸ στρατηγικὸν αὐτὸ σχέδιον τῶν Ἰταλῶν, συνεχίζει ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς», φαίνεται ὁριστικῶς ματαιωθέν, χάρις εἰς τὴν διξιότητα μεθ' ἧς κατευθύνει τὰς στρατηγικὰς ἐπιχειρήσεις ὁ Στρατηγὸς Μεταξᾶς καὶ εἰς τὸ ἐπιθετικὸν θάρρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Ἡ προέλασις τῶν Ἰταλῶν ἐσταμάτησεν εἰς τὸν Καλαμᾶν,